

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Afgørelse i sag 2597/2007/RT - Nezaplacení za práci vykonanou v rámci projektu

Rozhodnutí

Případ 2597/2007/RT - Otevřeno dne 14/11/2007 - Rozhodnutí ze dne 09/12/2008

Stěžovatelem je francouzská společnost působící v oblasti IT, která se sloučila s jiným francouzským podnikem a nahradila ho v konsorciu, které vykonávalo práci v rámci projektu podporovaného Komisí. Stěžovatel za práci vykonanou v rámci tohoto projektu nedostal zaplacení. Prostřednictvím e-mailu proto požádal Komisi o zdůvodnění. Komise na tento e-mail neodpověděla. Stěžovatel se proto obrátil na veřejného ochránce práv.

V průběhu šetření veřejného ochránce práv Komise předložila vysvětlení, že někteří členové konsorcia včas nepředložili dokumentaci nutnou k podpisu dodatku ke smlouvě. Tento dodatek, který stanoví, že společnost (stěžovatel) nahrazuje francouzský podnik, se kterým se sloučila, by z hlediska Komise představoval právní základ pro provedení příslušné platby.

Navzdory skutečnosti, že uvedená dokumentace nebyla k dispozici od března 2006 a nebyla předložena ani v době, kdy se Komise rozhodla podpisem stvrdit dodatek ke smlouvě, Komise uvedený dodatek ke smlouvě v lednu 2008 podepsala a o několik měsíců stěžovateli zaplatila příslušnou částku. Učinila tak poté, co veřejný ochránce práv zahájil toto šetření.

Veřejný ochránce práv souhlasil s vyjádřením Komise, že pro provedení platby stěžovateli potřebovala příslušný právní základ. Zdůraznil však, že pokud Komise byla schopna dodatek ke smlouvě podepsat v lednu 2008, mohla tak učinit i před tímto datem, a že skutečnost, že nebyla k dispozici zmíněná dokumentace, se tedy ukázala jako nepodstatná. V této souvislosti dospěl k závěru, že Komisi nic nebránilo v tom, aby zaujala aktivní přístup a aby ve věci chybějící dokumentace sama kontaktovala členy konsorcia. Namísto toho Komise spoléhala na to, že tak učiní koordinátor konsorcia.

Vzhledem k tomu, že během šetření veřejného ochránce práv Komise podepsala dodatek ke smlouvě a uskutečnila příslušnou platbu, neexistoval důvod k dalšímu šetření v rámci tohoto

hlediska případu.

Veřejný ochránce práv nicméně dospěl k závěru, že Komise měla stěžovateli na obavy vyjádřené v jeho e-mailu zaslat přímou odpověď a nikoli spoléhat na to, že stěžovatele bude informovat koordinátor konsorcia. Veřejný ochránce práv učinil v tomto ohledu kritickou poznámku.

SKUTEČNOSTI, KTERÉ VEDLY K ŽALOBNÍMU DŮVODU

1. Stěžovatel je francouzská IT společnost. V květnu 2003 se spojila podle francouzského práva s jinou společností, Atlantel Multimedia (dále jen „francouzský podnik“). V důsledku toho francouzský podnik přestal existovat.

2. Podle dohody o spojení převzal stěžovatel úkoly francouzského podniku v rámci projektu Mobile Adaptive Procedure (MAP), který byl podpořen Generálním ředitelstvím Evropské komise pro informační společnost a média (dále jen „projekt“).

3. Projekt byl realizován na základě smlouvy podepsané Komisí a několika místními veřejnými subjekty a soukromými podniky, včetně francouzského podniku (dále jen „dodavatelé“), které všechny patřily do konsorcia. Zhotovitelé byli vedeni jedním z členů konsorcia, italským podnikem (dále jen „koordinátor“).

4. Podle článku 3 smlouvy, nadepsaného „Odhadované náklady a maximální finanční příspěvek Společenství“, by byl projekt částečně financován Společenstvím. Komise jménem Společenství provede počáteční zálohu, pravidelné platby a konečnou platbu zůstatku. Všechny výše uvedené platby Komise by byly vyplaceny koordinátorovi, který by rozdělil platby mezi dodavatele v souladu s tabulkou obsahující orientační rozpis odhadovaných způsobilých nákladů.

5. Komise v období od 1. března 2002 do 28. února 2003 provedla první zálohu a první platbu za úkoly vykonávané dodavateli.

6. Dne 16. listopadu 2004 požádal koordinátor Komisi o druhou platbu za úkoly vykonávané konsorciem v období od 1. března 2003 do 31. května 2004. Následně informovala Komisi o spojení stěžovatele. V důsledku toho Komise uvedla, že v tomto ohledu by měla být podepsána změna smlouvy.

7. Dne 8. září 2005 provedla Komise koordinátorovi druhou platbu ve výši 231 368 EUR, 26 EUR. Požádala však koordinátora, aby tuto částku rozdělil dodavatelům, s výjimkou stěžovatele a jiného dodavatele, kteří nebyli uvedeni v původní smlouvě.

8. Dne 7. března 2007 se stěžovatel obrátil na Komisi, pokud jde o platbu, kterou má zaplatit za

účast na projektu. Dne 11. dubna 2007 se Komise v této záležitosti setkala s koordinátorem.

9. Dne 15. října 2007 předložil stěžovatel tuto stížnost veřejnému ochránci práv.

10. Dne 9. ledna 2008, tedy po předložení stížnosti veřejnému ochránci práv, Komise změnu podepsala.

11. Dne 14. července 2008 Komise koordinátorovi provedla platbu zůstatku za projekt. Stěžovatel obdržel jeho část.

PŘEDMĚT ŠETŘENÍ

12. Ve své původní stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel předložil následující tvrzení a tvrzení:

Tvrzení :

- Komise jí neuhradila způsobilé náklady, na které měla nárok;
- Komise nevysvětlila zpoždění výše uvedené platby a neodpověděla na svůj e-mail ze dne 7. března 2007; a

Nárok :

- Komise by jí měla uhradit způsobilé náklady.

13. Ve svém dalším e-mailu veřejnému ochránci práv ze dne 16. června 2008 stěžovatel odkazoval na výše uvedené tvrzení. Poukázala na to, že v letech 2003 a 2004 plnila úkoly v rámci projektu a vynaložila výdaje v následujících čtyřech letech, aniž by byla Komisí vrácena. To bylo škodlivé pro její podnikání. Rovněž se domnívala, že by Komise měla mít nárok na „*případné úroky z prodlení*“ [1] . Veřejná ochránkyně práv se domnívala, že toto prohlášení by mohlo být přidáno jako nový prvek původního tvrzení stěžovatele. Na základě důkazů shromážděných v rámci šetření, které jsou Komisi i stěžovateli známy, se veřejný ochránce práv domníval, že by mohl zaujmout stanovisko k tomuto novému prvku, aniž by se musel obrátit na Komisi s žádostí o samostatné připomínky.

14. V září 2008 stěžovatel informoval veřejného ochránce práv, že mu koordinátor zaplatil částku, která byla považována za konečnou platbu Komise. Stěžovatel však nebyl s výpočtem koordinátora spokojen.

Veřejný ochránce práv chápe, že výše uvedené obavy stěžovatele jsou namířeny proti koordinátorovi. V tomto ohledu by rád zdůraznil, že může vyšetřovat pouze stížnosti týkající se nesprávného úředního postupu orgánů a institucí Společenství. Koordinátor je italský podnik, a proto veřejný ochránce práv nemá pravomoc zabývat se otázkami týkajícími se vztahu stěžovatele s koordinátorem.

15. S ohledem na výše uvedené je předmět tohoto šetření omezen na původní tvrzení a tvrzení,

včetně nového aspektu popsaného v bodě 13 výše.

ŠETŘENÍ

16. Dne 26. března 2008 zaslala Komise své stanovisko, které bylo vypracováno v angličtině. Dne 9. dubna 2008 Komise poskytla překlad svého stanoviska do francouzštiny, které bylo předáno stěžovateli s výzvou k vyjádření. Stěžovatel předložil své připomínky dne 3. června 2008.

17. Dne 16. června 2008 zaslal stěžovatel doplňující informace.

18. Dne 15. července 2008 Komise informovala útvary veřejného ochránce práv, že byla provedena konečná platba za projekt.

19. Dne 23. září 2008 zaslal stěžovatel během telefonického rozhovoru se službami veřejného ochránce práv a dne 30. září 2008 e-mailem další doplňující informace.

ANALÝZA A ZÁVĚRY VEŘEJNÉ OCHRÁNKYNĚ PRÁV

A. Prohlášení o nezaplacení způsobilých nákladů stěžovatele a související žádosti

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

20. V původním podnětu žadatel tvrdil, že mu Komise neuhradila způsobilé náklady, a tvrdil, že by tak měla učinit. Ve svém následném e-mailu ze dne 16. června 2008 stěžovatel poukázal na to, že v letech 2003 a 2004 plnil úkoly v rámci projektu a v následujících čtyřech letech mu vznikly výdaje, aniž by jej Komise splatila. To poškozovalo její podnikání [2] .

21. Stěžovatel původně tvrdil, že předložil příslušné výkazy nákladů na úkoly, které provedl na základě smlouvy mezi 12. květnem 2003 a 31. květnem 2004. Komise však před podáním stížnosti veřejnému ochránci práv neprovedla příslušnou platbu zůstatku. Stěžovatel poukázal na to, že v rámci projektu provedl práci a nahradil francouzský podnik, s nímž se sloučil, když smlouva již byla v platnosti. Podle dohody o fúzi měl stěžovatel nárok na všechny platby splatné podle smlouvy [3] .

22. Komise ve svém stanovisku vysvětlila, že provedla příslušné platby koordinátorovi, který měl za úkol je distribuovat dodavatelům. Komise provedla počáteční zálohu a poté první platbu za úkoly prováděné v rámci projektu před sloučením stěžovatele. Komise v tomto ohledu poukázala na to, že koordinátor v rozporu se svými povinnostmi vyplývajícími ze smlouvy trval příliš dlouho, než Komisi informoval o spojení mezi stěžovatelem a francouzským podnikem. Dodala, že žádost o náhradu nákladů předložená francouzským podnikem již byla zpracována v

době, kdy byla Komise informována o spojení.

23. Dne 8. září 2005 obdržela Komise žádost koordinátora o druhou platbu, která se týkala úkolů vykonávaných konsorciem v období od 1. března 2003 do 31. května 2004, tedy po fúzi stěžovatele. Komise následně koordinátora informovala, že její druhou platbu nelze rozdělit stěžovateli a jinému dodavateli, kteří nebyli uvedeni v původní smlouvě. Příslušná změna týkající se nahrazení francouzského podniku stěžovatelem musela být nejprve podepsána všemi dodavateli a Komisí před tím, než bude možné provést druhou platbu. Komise dále vysvětlila, že změnu nemohla podepsat, protože někteří dodavatelé nepředložili všechny příslušné dokumenty (od března 2006 chyběly tři dokumenty). Jeden ze zhotovitelů byl dokonce proti zmíněné novele.

24. Komise se nicméně rozhodla prokázat „*určitý stupeň flexibility*“. Navzdory skutečnosti, že dokumenty, které chyběly v březnu 2006, stále chyběly dne 9. ledna 2008, podepsala změnu. Dne 14. července 2008 Komise koordinátorovi provedla platbu zůstatku.

Hodnocení veřejného ochránce práv

25. Veřejný ochránce práv souhlasí s Komisí, že náklady spojené s plněním smlouvy mohou být uhrazeny (a tudíž způsobilé), pouze pokud pro takovou platbu existuje smluvní základ.

26. Změna smlouvy byla podepsána v lednu 2008. V souladu s dodatkem [4] francouzský podnik od smlouvy odstoupil dne 12. května 2003. Téhož dne byl stěžovatel ke smlouvě přidán jako hlavní dodavatel. V důsledku toho byla všechna práva a povinnosti francouzského podniku vyplývající ze smlouvy převedena na stěžovatele k tomuto datu. Tabulka obsahující orientační rozpis odhadovaných způsobilých nákladů byla odpovídajícím způsobem upravena.

27. Tento pozměňovací návrh poskytl Komisi právní základ pro provedení příslušné platby stěžovateli. Z toho vyplývá, že rozhodnutí Komise nezaplatit stěžovateli před vstupem změny v platnost se zdá být založeno na příslušných právních důvodech. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nemůže žádost stěžovatele o úroky z prodlení uspět.

28. Veřejná ochránkyně práv však konstatuje, že Komise mohla být v lednu 2008 „*flexibilní*“ a změnu podepsat, přestože nebyly předloženy tři dokumenty. V tomto ohledu nechápe, proč tak Komise nemohla učinit v březnu 2006, kdy byla situace stejná. Proto nechápe, proč Komise téměř dva roky pasivně čekala na dokumenty, a poté se rozhodla provést platbu stěžovateli bez ohledu na skutečnost, že uvedené dokumenty neobdržela.

29. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že zvláštní úloha koordinátora jakožto zástupce dodavatelů nebránila Komisi v tom, aby aktivně navázala přímý kontakt s dodavateli, kteří nepředložili dokumenty, aby je k tomu donutila. Kromě toho nic nebrání tomu, aby Komise poté, co obdržela e-mail stěžovatele ze dne 7. března 2007, reagovala proaktivně, stejně jako v průběhu šetření veřejného ochránce práv.

30. Veřejná ochránkyně práv však konstatuje, že po zahájení skrytého šetření této stížnosti

Komise tuto změnu podepsala a dne 14. července 2008 provedla platbu zůstatku.

31. S ohledem na výše uvedené se veřejná ochránkyně práv domnívá, že v souvislosti s tímto aspektem případu nejsou opodstatněná žádná další šetření.

B. Opomenutí neodpovědět a nevysvětlit opožděnou platbu

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

32. Stěžovatel tvrdil, že Komise nevysvětlila své zpoždění při provedení konečné platby. Rovněž tvrdila, že Komise neodpověděla na její e-mail ze dne 7. března 2007, v němž *mimo jiné požádala o výše uvedené vysvětlení*.

33. Komise vysvětlila, že důvody pro nezaplacení požadovaných nákladů „*byly koordinátorovi během schůzek pravidelně vysvětleny telefonicky, e-mailem a ústně*“. Podle smlouvy [5] měl koordinátor předat tato vysvětlení všem dodavatelům, včetně stěžovatele. V návaznosti na e-mail stěžovatele ze dne 7. března 2007 se útvary Komise setkaly s koordinátorem dne 11. dubna 2007 a poskytly mu odpovědi na všechny otázky vznesené stěžovatelem ve svém e-mailu.

Hodnocení veřejného ochránce práv

34. Kodex řádné správní praxe Komise [6] vyžaduje, aby její zaměstnanci i) odůvodnili rozhodnutí, která mají negativní dopad na občany [7], a ii) odpověděli na korespondenci občanů v přiměřené lhůtě [8].

35. V projednávané věci Komise uznala, že neodpověděla přímo na e-mail stěžovatele ze dne 7. března 2007. Komise vysvětlila, že předpokládala, že koordinátor bude stěžovatele informovat o své odpovědi na dotýčný e-mail stěžovatele a obecně o důvodech zpoždění při platbě stěžovateli. V tomto ohledu Komise uvedla, že s koordinátorem pravidelně jednala o problémech souvisejících s projektem.

36. Ve svém e-mailu ze dne 7. března 2007 však stěžovatel uvedl, že „*tři roky po ukončení projektu a více než jeden rok po konečné žádosti Komise o dokumenty neobdržel žádné informace týkající se konečné platby*“. Pokud by Komise po obdržení výše uvedeného e-mailu stěžovatele pravidelně informovala koordinátora o důvodech nezaplacení stěžovatele, měla by si být přiměřeně vědoma toho, že tyto informace se stěžovateli nedostaly.

37. Komise si proto po obdržení výše uvedeného e-mailu byla vědoma, že se nemůže spoléhat pouze na koordinátora, aby předala příslušné informace, a že by bylo užitečné kontaktovat stěžovatele přímo. Komise však tak neučinila a znovu se spoléhala na koordinátora, aby informovala stěžovatele.

38. Skutečnost, že Komise neodpověděla přímo na e-mail stěžovatele a neposkytla jí

požadované informace, včetně důvodů zpoždění při platbě stěžovateli, představovala nesprávný úřední postup.

39. Skutečností však zůstává, že Komise však opožděně vysvětlila stěžovateli svůj důvod ve svém stanovisku k podnětu. Veřejná ochránkyně práv proto nepředkládá návrh smírného řešení ani návrh doporučení. Místo toho uvádí kritickou poznámku níže.

C. Závěry

Na základě svého šetření v souvislosti s touto stížností veřejný ochránce práv učinil tuto kritickou poznámku:

Skutečnost, že Komise neodpověděla přímo na e-mail stěžovatele a neposkytla jí požadované informace, včetně důvodů zpoždění při platbě stěžovateli, představovala nesprávný úřední postup.

Stěžovatel a Komise budou o tomto rozhodnutí informováni.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Ve Štrasburku dne 9. prosince 2008

[1] V původním francouzském znění: „*Nous nous voyons également sur les indemnités de retard que la Commission présume d'ajouter aux sommes dues.*“

[2] V původním francouzském znění: „(...) *Les prestations effectuées pour le projet MAP datent de l'année 2003, et les dépenses ont donc du être supportées par notre société pendant plus de 5 ans. Bien entendu ce délai de paiement est préjudiciable pour une entreprise de la taille de la notre.*“

[3] Dohoda o fúzi ve francouzštině zní takto: „*En conséquence de ladite cession, la société Alienor Net est substituée purement et simplement à la société Atlantel Multimedia pour l'exécution des contrats en cours au jour de la cession et notamment dans l'exécution du projet européen MAP.*“

[4] Článek 3 druhé změny zní takto: *Hlavní dodavatel „AtlanTel Multimedia“ stáhl s účinností od 12. května 2003. Preambule smlouvy, článek 6 smlouvy a příloha I byly odpovídajícím způsobem změněny.*“

Článek 4 druhé změny zní takto: *Hlavní dodavatel Alienor Net byl přidán od 12. května 2003. Preambule smlouvy, tabulka orientačního rozpisu odhadovaných způsobilých nákladů a příloha I byly odpovídajícím způsobem změněny.*

Článek 5 druhé změny zní takto: *Všechna práva a povinnosti hlavního dodavatele „Atlantel Multimedia“ jsou převedeny na hlavního dodavatele „Alienor Net“ od 12. května 2003.*

Preambule a článek 6 byly odpovídajícím způsobem změněny. “

Článek 6 druhé změny zní takto: *„ Tabulka orientačního rozpisu odhadovaných způsobilých nákladů, která následuje po podpisu smlouvy, byla změněna (...) “*

[5] Komise odkázala na článek 2 přílohy II grantové smlouvy, který zní takto: *„Koordinátor projektu je prostředníkem mezi dodavateli a Komisí. Odpovídá zejména za předávání všech dokumentů a korespondence týkající se projektu Komisi. “*

[6] Kodex řádné správní praxe zaměstnanců Evropské komise ve vztazích s veřejností, Úř. věst. L 267, s. 64.

[7] V souladu s kodexem Komise: *„ Rozhodnutí Komise by mělo být odůvodněno a mělo by být sděleno dotčeným osobám a stranám (...) “*

[8] V souladu s kodexem Komise *" odpověď na dopis zasláný Komisi musí být zaslána do 15 pracovních dnů ode dne obdržení dopisu od příslušného útvaru Komise. Pokud odpověď v podstatě nemůže být zaslána ve výše uvedené lhůtě (...), měla by být zaslána odpověď na zdržení se jednání .*